

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LVIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

2. Baptizati Christum induerunt in Baptismo, Gal. 3. & spiritum Christi habent, qui Christum habent, Rom. 8. vers. 9.

Qui autem Christum habet, Patrem quoque habet. Quia Joan. 10. v. 30. ipse & pater vnum sunt. Christiani ergo habent Deum. Explica latius.

F I N I S.

T H E M A LVIII.

Psal. 77. v. 2. & 3.

In tempore tribulationis requisivi Dominum, &c. Cum perturbatus sum, recordabor Dei, in angustiis loquebar.

D I S P O S I T I O.

Commendatur Hiobus hoc nomine, quod licet gravissimas perpeffus tribulationes, tamen non peccaverit contra Dominum, Job. 1. v. 22. Et ideo David ori suo custodiam vult ponere, ne peccet contra Dominum ore suo aut lingua, Psalm. 39. v. 2. Graue hoc est & difficilimum, præsertim in tentationibus gravissimis internis, & spiritualibus, quæ omnem animi vigorem absumunt. Neque vero tantum lingua aut ore, sed cogitationibus etiam internis & oculis, tum peccatur, contra Deum. Id ne fiat, Psaltes his verbis, suo exemplo præscribit modum, quomodo in tantis angustiis agendum, ne vel cogitationibus, vel dictis, vel factis peccemus. Hæc ars artium erit, si discamus illam.

Dicemus itaque ordine 1. In tribulationibus & angustiis, quid cogitandum. 2. Quid loquendum. 3. Quid faciendum.

I. Pars.

Antequam pergamus ad institutum, sciendum, hic esse sermonem de internis tribulationibus animi, quas vocat perturbationes & angustias. Nec de leuioribus loquitur, quas

quas ferre facilius possumus, sed de grauiſſimis, vbi re-
ruit consolari anima nostra.

Discendum hic ante omnia, *ſæpè* in tanto & tam acer-
bo conflictu tentationum nullam consolationem admit-
ti, aut inueniri ab animo sic tentato, quæ illum dolorem
mitigare possit, statim, absque mora. Id sanctissimis acci-
dise videmus ex his verbis. Hiobus optat suspendium a-
nimæ, Hiob. 7. v. 15. Iacobus Gen. 37. nullam vult admit-
tere consolationem.

Itaque videmus quam sit necessarium, vt tempore pro-
ſperioris fortunæ, colligamus nobis ex verbo Dei, the-
ſaurum consolationum, quibus postea ignita illa Satanæ
tela excipere possimus. Vincendum enim, nec cedendum
his malis.

Quid igitur tum cogitandum? Alii tum tantum indul-
gent cogitationibus illis, quæ suadent, Deo esse renun-
ciandum, qui nos sic deseruerit & abiecerit à facie sua.
Cogitant nullam superesse spem liberationis, *Es ist auß
mir. Es wird nicht mehr besser.*

Cogitant tantum de peccatis suis, & illa cum Caino
maiora esse iudicant quam quæ possint remitti, Gen. 4.
vers. 13.

Cogitant tantum de morte & illam vocant atque ex-
optant cum Hiobe, vt liberentur ex istis inferni horri-
bus, Hiob. 7. v. 15.

Et se iam viuos inferno inferiori collocatos existi-
mant. Illorum anima reuult consolari. Contra v. cum ira
sumus perturbati, Psaltes vno verbo iubet cogitare de
Deo: qui has immittit tentationes, Psal. 71. v. 20. non
vt pereamus, sed probemur & gloriose liberemur.

Cogitandum itaq; tentatis de infinita Dei misericor-
dia, Syr. 2. vers. 21. quæ non permittit nos perire in tenta-
tionibus.

Cogitandum de illis probationibus Dei per *ignem. Es
müsse hart zugehen* / vt fiamus electi, Esa. 48. vers. 10. Sy-
rach. 2. v. 5. Prou. 17. v. 3. Sap. 3. v. 6. 1. Pet. 1. v. 17. Et de glo-
riosis

noſis illis liberationibus, de quibus Eſa. 54. v. 7. Pſal. 56. v. 14. & 71. v. 20. & 86. v. 13. & 116. v. 8.

Propoſenda & in corde meditanda exempla eorum, quos Deus ſic eripuit. David Pſal. 30. v. 4. Hiſkias, Eſ. 38. v. 17. Paulus cui datus *σκόλοψ*, & tamen non receſſit ab ipſo gratia Domini, 2. Cor. 12. v. 9. Hoc eſt de Deo cogitare. *Da ſtehſt noch wohl.*

II. Pars.

In anguſtiis quid loquendum? Alii tacent, & in animum ſuum reſorbent dolorem: quod nihil affert ſolatii, ſed cor magis grauat. Ideo dicit Plaltes: ſe tum loqui *ſchlaſſes herauſ*.

Alii dum fremunt contra dominum, & indignantur in illis anguſtiis, effutiant ea, quæ & ſulta ſunt (ſicut Hiob reprehendit uxorem, Hiob. 2. v. 10.) & impia.

Præſertim cum non ſtarim ſequitur leuamen. Vide voces indignabundas Hiobis. cap. 3. v. 3. & ſeqq. per totum caput. Et cap. 6. v. 11. & 7. v. 13. & 10. v. 2. & 19. v. 6. & 27. v. 2. & cætera.

Et Hieremiæ etiam Prophetæ, Hier. 20. v. 14. At non ſic loquendum, ſupra initio huius concionis ex Pſal. 39. v. 2. audiuiſus. Quomodo igitur? Sicut de Deo cogitandum: ita cum Deo loquendum: illi autem non obloquendum. Pie autem cum ipſo loqui poſſumus. Quod fit in precibus piis. Tum enim vel Deus nobiſcum loquitur, vel nos cum ipſo.

In ſinum illius effundendæ querelæ de noſtris miſeriis: non quod ipſe neſciat, ſed quod hoc ſic fieri velit. Hinc multi Pſalmi plene querelarum, vt Pſal. 6. v. 4. & 7. Pſal. 38. v. 4. Pſalm. 42. v. 7. Pſalm. 83. v. 6. & ſeqq. Pſal. 102. v. 4. & 5. Pſal. 143. v. 3. & 4. Ipſe filius Dei effundit ſuas querelas coram Deo. Anima mea vſque ad mortem triſtis, Matt. 26. v. 39. *Das Plagen mag Götter wol ſeiden.* Et ſicut alias hoc leuare dolorem videtur, ſi noſtras miſerias poſſimus effundere in ſinum amici: ita ſi ſic cum Deo loquamur, ſentiemus leuamen.

III. Pars.

III. Pars.

Quid porro faciendum in tribulationibus?

1. Manus meas extendo ad Dominum, vt iuuet.
 2. Requisiui Dominum, precibus ardentissimis. Vbi querelas nostras effudimus, rogandus Dominus, vt is orem ferat, cum aliud auxilium non possumus sperare. Josaphat, 2. Par. 20. v. 12. Et hoc ipse Dominus requirit à nobis passim. Me inuoca, Psal. 50. v. 15. Faciem meam quaerite. Psal. 27. v. 8. Clamate ad Dominum, Joel. 1. Petite, Matth. 7. v. 7.
 3. Neque vero mox cessandum, sed etiam de nocte extendatur manus, sed de die non sentiamus auxilium. Hoc illud est: indefinenter orandum, Luc. 18. v. 1. Et instandum, Rom. 12. v. 13; Psal. 120. v. 1. & 121. v. 1.
- Tum sequetur id, Esa. 65. v. 24. Ego audiam. Et Psal. 50. v. 51. & 91. v. 15. Eripiam. Nec ultra vires, 1. Corinth. 10. v. 13. Sic vincere poterimus, Rom. 8. v. 37. Fides victoria, 1. Joh. 5.

F I N I S.

THEMA LIX.

Psal. 84. v. 11.

*Melior est dies vna in atris tuis quam alias mille, Elegi
ianua a sidere in domo Dei mei, quam diu viuere in sa-
bernaculis impiorum.*

DISPOSITIO.

Quodnam maximum fuerit Dauidis olim exulis desiderium, ex Psal. 27. v. 4. patet, vbi hoc vnum optat, vt possit in domo Domini videre cultus factos.

Hoc suum desiderium à Domino iam impletum, gratulo animo agnoscit, & mirifice praedicat in hoc Psalmo, ex quo hoc vnum tantum placet in praesentia tractare. Quanam fuerit Dauidi: omnium gratissima habitatio, aut conuersatio, vel delectatio in his tectis: de qua hic loquitur:

quitur: